

Wtorek, 20 maja 2008 r.

10. wzywa do powszechnego korzystania z możliwości konsultacji na dużą i małą skalę i z naciskiem na kwestie lokalne w ramach programów finansowania oraz podkreśla znaczenie mechanizmów zabezpieczających umożliwiających zatwierdzanie niewielkich środków w celu szybkiego wsparcia prac niezbędnych oraz takich, których rezultatów nie można dokładnie zmierzyć, jak również mechanizmów umożliwiających długofalowy zrównoważony rozwój i mogących przysłużyć się społecznościom lokalnym;
11. wzywa do ograniczenia biurokracji, tak aby małe projekty nie były przeciążone;
12. dostrzega długoterminowy i ewolucyjny charakter procesu zaprowadzania pokoju i zauważa, że stabilny rozwój prowadzący do pokoju i pojednania wymaga czasu; domaga się szerszych ram czasowych dla poszczególnych dotacji, aby skutki projektów mogły zacząć być odczuwalne; zauważa, że nie tylko inicjatywy gospodarcze, ale również inicjatywy kulturalne i sportowe w znacznym stopniu przyczyniają się do pokoju i pojednania i dlatego należy je w dalszym ciągu wspierać;
13. zauważa, że sektor gospodarki społecznej jest podsektorem sektora wolontariatu i sektora wspólnotowego, z którymi konsultacje mają istotne znaczenie ze względu na rozwój lokalnych strategii i obszarów; uważa, że inne lokalne przedsiębiorstwa mają również istotny wpływ;
14. podkreśla, że rozwój obszarów wiejskich wymaga większego stopnia synergii między finansowaniem rozwoju obszarów rolniczych i wiejskich a finansowaniem rozwoju regionalnego oraz między ochroną środowiska, turystyką ekologiczną oraz wytwarzaniem i wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych, niż miało to miejsce dotychczas;
15. podkreśla, że obywatele powinni mieć łatwy dostęp do informacji na temat udanych projektów finansowanych w ramach PEACE I i PEACE II, jak również przez IFI; uważa, że doświadczenie zdobyte podczas realizacji takich projektów powinno stać się udziałem tych, którzy są zaangażowani w innego rodzaju działalność związaną z zaprowadzaniem pokoju w kontekście międzynarodowym; w związku z tym wzywa do utworzenia bazy danych jako narzędzia edukacyjnego na rzecz działalności w ramach zaprowadzania pokoju i pojednania w kraju i za granicą; w ramach tworzenia regionalnych i wielkomiejskich sieci wzywa ponadto do uwzględnienia działalności podejmowanej na każdym szczeblu;
16. zaleca opracowanie kompleksowych strategii w celu zagwarantowania nie tylko dostępności przykładów dobrych praktyk, lecz również ich wykorzystania na wszystkich etapach projektu, czyli na etapie jego opracowywania, realizacji, monitorowania i oceny;
17. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, Komitetowi Regionów, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Handel surowcami i produktami podstawowymi

P6_TA(2008)0209

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie handlu surowcami i produktami podstawowymi (2008/2051(INI))

(2009/C 279 E/02)

Parlament Europejski,

— uwzględniając rezolucje: z dnia 3 września 2002 r. w sprawie handlu i rozwoju na rzecz wyeliminowania ubóstwa ⁽¹⁾, z dnia 30 stycznia 2003 r. w sprawie głodu na świecie oraz eliminacji barier w handlu z krajami najuboższymi ⁽²⁾, z dnia 10 kwietnia 2003 r. w sprawie kryzysu na międzynarodowym rynku kawy ⁽³⁾, z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie handlu i ubóstwa: projektowanie polityki handlowej z myślą o maksymalizacji przyczyniania się handlu do walki z ubóstwem ⁽⁴⁾, z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie makroekonomicznych skutków wzrostu cen energii ⁽⁵⁾, z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie Europy w czasach globalizacji — zewnętrzne aspekty konkurencji ⁽⁶⁾, z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie pomocy UE na rzecz handlu ⁽⁷⁾ oraz z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie handlu i zmian klimatycznych ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 E z 13.11.2003, s. 277.

⁽²⁾ Dz.U. C 39 E z 13.2.2004, s. 79.

⁽³⁾ Dz.U. C 64 E z 12.3.2004, s. 607.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 261.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 548.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 128.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 291.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0576.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- uwzględniając Deklarację Milenijną z dnia 8 września 2000 r., określającą Milenijne Cele Rozwoju jako ustanowione wspólnie przez społeczność międzynarodową kryteria eliminacji ubóstwa, a także uwzględniając ich przegląd i aktualizację przyjęte na światowym szczycie ONZ, który odbył się w dniach 14-16 września 2005 r.,
- uwzględniając sprawozdania trzech grup roboczych Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC), zatytułowane „Zmiany klimatu 2007 r.: Podstawy fizyczne”, „Zmiany klimatu 2007 r.: Wpływ, adaptacja i podatność” oraz „Zmiany klimatu 2007 r.: Łagodzenie zmian klimatycznych”, opublikowane w 2007 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego pod tytułem „Łańcuchy Towarów Rolnych, Zależność i Ubóstwo — wniosek dotyczący planu działania UE” (COM(2004)0089),
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Globalny wymiar Europy: Konkurowanie na światowym rynku — Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567) oraz „Globalny wymiar Europy: Wzmocnione partnerstwo na rzecz lepszego dostępu do rynku dla europejskich eksporterów” (COM(2007)0183),
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Konkurencyjność przemysłu metalurgicznego — wkład w strategię UE na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” (COM(2008)0108),
- uwzględniając deklarację pekińską i platformę działania przyjęte w dniu 15 września 1995 r. w ramach IV Światowej Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Kobiet,
- uwzględniając raport Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) „Livestock’s Long Shadow”, opublikowany w 2006 r.,
- uwzględniając dokonania Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Handlu i Rozwoju (UNCTAD) oraz porozumienie i deklarację z Akry, zawarte w dniu 25 kwietnia 2008 r. podczas XII sesji UNCTAD, w Akrze, w Ghanie,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów pod tytułem „Strategia tematyczna w sprawie zrównoważonego wykorzystywania zasobów naturalnych”, opublikowany w dniu 21 grudnia 2005 r. (COM(2005)0670),
- uwzględniając deklarację ze szczytu G8 zatytułowaną „Rozwój oraz odpowiedzialność w światowej gospodarce” podpisana w Heiligendamm w dniu 7 czerwca 2007 r., a w szczególności rozdział: „Odpowiedzialność za surowce: przejrzystość i trwały wzrost”, zgodnie z którym „wolne, przejrzyste i otwarte rynki stanowią fundament światowego wzrostu gospodarczego, stabilności oraz trwałego rozwoju”,
- uwzględniając czwarte sprawozdanie grupy wysokiego szczebla ds. konkurencyjności, energii i środowiska z dnia 11 czerwca 2007 r., popierające rozwój polityki w dziedzinie surowców oparty na dobrze funkcjonującym, wolnym i sprawiedliwym światowym rynku surowców wykorzystującym politykę handlową, w szczególności międzynarodowe wielostronne i dwustronne porozumienia, w celu zapewnienia, że UE i kraje trzecie wspierać będą otwarte i sprawnie działające rynki,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A6-0134/2008),

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- A. mając na uwadze, że za surowce i produkty podstawowe należy uważać produkty rolno-spożywcze, podstawowe produkty rolne, metale, minerały i produkty energetyczne, które służą jako elementy w przemysłowych procesach produkcyjnych, czy to produkty przetworzone, nieprzetworzone bądź pochodzące z recyklingu, takie jak złom,
- B. mając na uwadze, że od 2002 wskaźnik cen produktów podstawowych innych niż paliwa wzrósł o 159 %, ceny metali i minerałów o 285 %, a ceny surowców rolnych o 133 %,
- C. mając na uwadze, że gospodarka UE zależy w znacznym stopniu od importu surowców z krajów trzecich, a dostęp do surowców odgrywa kluczową rolę dla konkurencyjności UE,
- D. mając na uwadze, że niedawna zwyżka cen surowców doprowadziła do braku wzrostu gospodarczego w Unii Europejskiej i zagraża konkurencyjności UE,
- E. mając na uwadze przewidywany na przyszłość dalszy wzrost ogólnoświatowego popytu na surowce; mając na uwadze, że wzrost ten spowodowany będzie wzrostem gospodarczym gospodarek wschodzących,
- F. mając na uwadze, że w przeszłości krótkookresowe wahania cen surowców i produktów podstawowych wykazały wysoką niestabilność i zaostrzyły się nawet z upływem czasu, przejawiając się występowaniem faz nadprodukcji, po której następują okresy niedoboru,
- G. mając na uwadze, że niedawny wzrost cen na rynkach międzynarodowych nie powinien przysłaniać faktu, że ceny surowców i produktów podstawowych w porównaniu z cenami towarów wytworzonych charakteryzuje długotrwała tendencja spadkowa,
- H. mając na uwadze, że te podwyżki cen — zwłaszcza, gdy wprowadzane są w celach przemysłowych przez gospodarki wschodzące — postawiły przemysł wytwórczy UE w obliczu wyzwań w zakresie konkurencyjności i spowodowały pojawienie się bardziej długoterminowych kwestii związanych z bezpieczeństwem dostaw surowców,
- I. mając na uwadze, że 95 z 141 krajów rozwijających się uzyskuje 50 % swoich przychodów z wywozu z eksportu produktów podstawowych,
- J. mając na uwadze, że Unia Europejska jest największym konkurentem w międzynarodowym handlu surowcami i produktami podstawowymi, także jako importer netto surowców,
- K. mając na uwadze, że w związku z właściwościami europejskiej bazy przemysłowej, konkurencyjność przemysłowa UE, a także jej rozwój gospodarczy są w wysokim stopniu uzależnione od importu surowców,
- L. mając na uwadze liczne przykłady strategii i środków wprowadzanych przez kraje trzecie, jak również tendencję do tworzenia przeszkód dla swobodnego i sprawiedliwego dostępu do surowców na rynkach wschodzących, co skutkuje ograniczeniem dostępu przemysłu unijnego do surowców i produktów podstawowych,
- M. mając na uwadze, że rozwój badań i innowacyjności odgrywa ważną rolę w sprzyjaniu trwałym dostawom surowców,
- N. mając na uwadze, że systemy STABEX, SYSMIN i FLEX są odzwierciedleniem wcześniejszych i aktualnych wysiłków Unii Europejskiej na rzecz wspierania krajów rozwijających się, które doświadczają niestabilności cen i dochodów,
- O. mając na uwadze, że niedawny wzrost cen surowców i produktów podstawowych na rynkach międzynarodowych jest związany ze znacznym wzrostem popytu we wschodzących gospodarkach, jak Chiny, Indie, Brazylia, ze zmianami pogody, pewnymi praktykami wprowadzania ograniczeń przez niektóre kraje będące eksporterami oraz z dynamicznym rozwojem agropaliw oraz produkcji zwierzęcej, jak również ze spekulacjami giełdowymi,

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- P. mając na uwadze, że kobiety stanowią znaczną większość ubogiej ludności na świecie, której przetrwanie i utrzymanie jest często zależne od nabywania, produkcji oraz przetwarzania surowców i produktów podstawowych,
- Q. mając na uwadze, że społeczność międzynarodowa orzekła, że istnieje potrzeba podjęcia wysiłków na szczeblu międzynarodowym w celu eliminacji ubóstwa poprzez konkretne cele wyznaczone w ramach milenijnych celów rozwoju, które powinny zostać zrealizowane przed 2015 r.; mając na uwadze, że należy poświęcić stosowną uwagę pierwszoplanowemu znaczeniu, jakie surowce kwestii związane z surowcami mają dla krajów rozwijających się,
- R. mając na uwadze, że trwałe wykorzystywanie surowców naturalnych mogłoby zmniejszyć ubóstwo i przyspieszyć wzrost gospodarczy, o ile promowane będzie dobre zarządzanie; mając na uwadze, że nieskuteczne zarządzanie w krajach bogatych w surowce naturalne również może poskutkować ubóstwem, korupcją i konfliktami,
- S. mając na uwadze, że zachowanie różnorodności biologicznej i dostępność gleb uprawnych są kluczowe dla przyszłości każdej gospodarki na świecie, i że przy każdej formie wydobycia surowców należy pamiętać o tych imperatywach,
- T. mając na uwadze, że jesteśmy świadkami zmian klimatu oraz że są one częściowo wywołane działalnością człowieka; mając na uwadze, że wydobycie i produkcja oraz przetwarzanie surowców i produktów podstawowych prowadzi do znacznych emisji gazów cieplarnianych; mając na uwadze, że przemysł UE stoi w obliczu coraz większych ograniczeń, aby rozwiązać tę kwestię kosztem konkurencyjności Unii,
- U. mając na uwadze, że Unia Europejska nie zapewnia obecnie spójnej strategii zmierzającej do sprostania wyzwaniom w zakresie konkurencyjności jej gospodarki w związku ze wzrostem konkurencji w zakresie dostępu do surowców,
1. zwraca się do Komisji i partnerów handlowych UE, aby we wszystkich negocjacjach dotyczących umów handlowych zajęły się w poważny sposób nadrzędnymi sprawami związanymi ze zmianami klimatu, jak np. zdecydowanym zmniejszeniem wydobycia i wykorzystywania zasobów naturalnych oraz wspierały rozwój energooszczędnych, odnawialnych i wydajnych pod względem zasobów technologii;

Zabezpieczanie dostaw surowców dla UE oraz zapewnienie dostępu do surowców na rynkach światowych

2. uznaje, że dostęp do surowców oraz produktów podstawowych jest kluczowy dla gospodarki UE, w związku z brakiem podaży niektórych surowców na rynku wewnętrznym;
3. z obawą zauważa, że zapowiada się zwiększenie zapotrzebowania na surowce na rynkach światowych; wyraża obawę co do ograniczonej możliwości prowadzenia badań w najbliższej przyszłości; dostrzega ograniczone zaangażowanie europejskich firm w poszukiwania surowców w krajach trzecich;
4. wyraża zaniepokojenie tendencją ograniczania swobodnego dostępu do surowców w krajach trzecich poprzez środki zakłócające handel, jednak uznaje prawo krajów do ograniczania dostępu do swoich surowców z przyczyn związanych z ochroną środowiska bądź, w razie konieczności, do rozwiązania problemu krytycznego niedoboru surowców prawo to musi być wykonywane w połączeniu z innymi środkami krajowymi;
5. zaniepokojony jest działalnością inwestycyjną nastawioną na lepszy dostęp do surowców, która ani nie jest zgodna z normami w zakresie sprawiedliwej i wolnej konkurencji, ani z zasadami dobrych rządów oraz zrównoważonej gospodarki;
6. zwraca się do Komisji o promowanie inwestycji w badania i rozwój technologii w zakresie recyklingu surowców oraz wydajnego i oszczędnego wykorzystania surowców; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyłożenia większej wagi do tego celu w swoich działaniach badawczych;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

7. wzywa Komisję do zajęcia się kwestią swobodnego i sprawiedliwego dostępu do rynków surowców w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO); zwraca się do Komisji o aktywne dążenie do osiągnięcia celu, jakim jest wielostronna eliminacja środków zakłócających handel w sektorze surowców przy pełnym poszanowaniu ograniczeń uwzględniających rozwój krajów najmniej rozwiniętych;

8. zwraca się do Komisji o wynegocjowanie swobodnego i niedyskryminacyjnego dostępu do rynków surowców w zamian za dostęp do energooszczędnych, odnawialnych i wydajnych pod względem zasobów technologii we wszystkich dwustronnych negocjacjach dotyczących porozumień o wolnym handlu; wytycza cel zaniechania wszelkich środków zakłócających handel, które prowadzą do wzrostu wykorzystania i zużycia surowców jako ważny cel wszystkich możliwych porozumień, przy pełnym poszanowaniu celów rozwoju;

9. zwraca się do Komisji o włączenie kwestii surowców do strategii dostępu do rynku; z zadowoleniem przyjmuje konsultacje dotyczące dostaw surowców; wzywa Komisję do opracowania spójnej strategii w zakresie dostaw surowców; przypomina, że Parlament musi być zaangażowany we wszystkie etapy tych działań;

Umożliwienie krajom rozwijającym się, a w szczególności krajom najmniej rozwiniętym, osiągnięcia korzyści z surowców

10. wyraża ubolewanie wobec faktu, że wiele krajów rozwijających się, a w szczególności kraje najmniej rozwinięte, są trwale uzależnione od produkcji i wywozu surowców i produktów podstawowych, których niestabilne ceny od dłuższego czasu maleją, co stanowi poważną przeszkodę w łagodzeniu ubóstwa i w realizacji milenijnych celów rozwoju, ale uznaje, że podwyżka cen produktów podstawowych przyczyniła się do znacznej poprawy stanu bilansów zewnętrznych niektórych krajów rozwijających się w zależności od produktów podstawowych; podkreśla szanse krajów-producentów, jakie stwarza samodzielne poszukiwanie źródeł surowców i zarządzanie nimi, jeżeli przestrzegane są podstawowe zasady przejrzystości oraz sprawiedliwej konkurencji;

11. wzywa Komisję do dążenia do skutecznego usuwania przyczyn zakłóceń poprzez zdecydowane podnoszenie tych kwestii podczas dwustronnych konsultacji i negocjacji oraz do promowania opracowania nowych zasad w ramach WTO na poziomie wielostronnym;

12. popiera prowadzone obecnie w krajach rozwijających się, a szczególnie w krajach najmniej rozwiniętych, działania mające na celu zróżnicowanie ich gospodarki i rozwinięcie działalności gospodarczej z bardziej zaawansowanymi etapami procesu produkcji, tak aby obejmowała ona również przetwórstwo i wprowadzanie do obrotu, a także aby polepszyć jakość, zwiększyć produktywność i produkcję towarów o wyższej wartości dodanej; wzywa Komisję do wspierania krajowych strategii w zakresie rozwoju produktów podstawowych i strategii dywersyfikacyjnych, przy wsparciu z Europejskiego Funduszu Rozwoju w przypadkach, które tego wymagają;

13. uznaje określenie regionalnych ram gospodarczych oraz wzmocnioną współpracę regionalną pomiędzy krajami rozwijającymi się za kwestię najwyższej wagi dla trwałego rozwoju gospodarczego tych krajów; podkreśla w związku z tym znaczenie handlu południe-południe dla gospodarczego rozwoju tych krajów;

14. uważa, że w perspektywie długoterminowej należy rozwijać regionalną współpracę gospodarczą i handlową i mogłoby ona prowadzić do zawierania porozumień o wolnym handlu; zauważa jednocześnie, że w różnych kontekstach regionalnych z porozumieniami o wolnym handlu wiążą się różne trudności; uważa, że biorąc pod uwagę znaczenie handlu surowcami w tym regionie, porozumienie o wolnym handlu EuroMed winno stanowić priorytet;

15. zachęca kraje rozwijające się, a w szczególności kraje najmniej rozwinięte, do niezbędnych inwestycji i skonsolidowania zróżnicowania gospodarczego poprzez wzmocnienie infrastruktury oraz budowanie zdolności instytucji, promowanie dobrego zarządzania w zakresie rozwoju gospodarczego, a także poprzez ułatwienie produktom pochodzącym od producentów na małą skalę dostępu do lokalnych rynków oraz dystrybucji, co wzmocniłoby również integrację regionalną oraz ekonomię skali; wzywa Komisję do wykorzystania pomocy dla handlu jako ważnego narzędzia rozwoju, a także do wzmocnienia obecnego mechanizmu transferu technologii, zwłaszcza jako środka wykorzystywanego w walce ze zmianami klimatu; zwraca się do Komisji o promowanie przejrzystości dochodów płynących z obrotu surowcami poprzez programy takie jak proces związany z Inicjatywą na rzecz przejrzystości w przemyśle wydobywczym (ang. EITI);

Wtorek, 20 maja 2008 r.

16. zachęca Komisję oraz przedsiębiorstwa UE do promowania przepływu technologii przyjaznych dla środowiska oraz do inwestowania w nie;
17. uważa, że wyniki dauhańskiej agendy rozwoju powinny zapewnić słuszne, zrównoważone i sprawiedliwe zobowiązania, które doprowadzą do otwarcia rynków, na wszystkich rynkach surowców;
18. uznaje, iż wynik negocjacji w ramach agendy rozwoju z Doha znacznie zmniejszyłby eskalację taryfową; odnotowuje, że Unia Europejska już stopniowo ogranicza taryfy związane produktami rolnymi pochodzącymi z najsłabiej rozwiniętych krajów (poprzez inicjatywę „wszystko oprócz broni”) oraz wielu krajów AKP (poprzez porozumienia o partnerstwie gospodarczym), a także wspiera kraje rozwijające się w określaniu i wdrażaniu zasad dotyczących produktów specjalnych oraz skutecznego zabezpieczenia funkcjonowania mechanizmów na rzecz trwałości rynków i produkcji w tych krajach;
19. zwraca się do państw członkowskich Unii Europejskiej oraz do partnerów z całego świata, w tym do wschodzących gospodarek, o ratyfikowanie podstawowych standardów pracy ustalonych w ramach Międzynarodowej Organizacji Pracy i odnośnych wskazówek Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, zwłaszcza dotyczących poszukiwania oraz rafinowania surowców; wyraża przekonanie, że zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego i parlamentów krajowych ma kluczowe znaczenie dla doprowadzenia do rozwoju zrównoważonego pod względem środowiskowym oraz społeczno-gospodarczym;
20. przyznaje, że spekulacje odgrywają ważną rolę w ustalaniu cen surowców i produktów podstawowych powodując w rezultacie zwiększoną niestabilność;
21. wzywa Komisję do wdrożenia kompleksowej i zrównoważonej strategii w zakresie dostępu do surowców z uwzględnieniem interesów przemysłu UE oraz krajów rozwijających się;
22. wzywa Komisję do dokonania przeglądu swojego wyrównawczego systemu finansowego, FLEX, w celu zagwarantowania, że będzie on charakteryzował się zdolnością reagowania i skutecznością we wspieraniu krajów rozwijających się; wyraża przekonanie o potrzebie właściwych środków podejmowanych na szczeblu krajowym celem wsparcia prac realizowanych przez UNCTAD
23. wzywa Komisję do zgromadzenia danych oraz sporządzenia statystyk dotyczących rzeczywistego międzynarodowego handlu surowcami i produktami podstawowymi; uważa, że istnieje potrzeba uzyskania wyraźnego obrazu światowego obrotu handlowego produktami i surowcami, który nie będzie zafałszowany czysto spekulacyjnymi transakcjami, w celu lepszego pokierowania środkami polityki gospodarczej;
24. uznaje, że liberalizacja handlu produktami rolno-spożywczymi i podstawowymi produktami rolniczymi postawiła wiele wyzwań przed rolnikami prowadzącymi działalność na małą skalę w krajach rozwijających się, a w szczególności w krajach najmniej rozwiniętych. Wśród rolników prowadzących działalność na małą skalę znaczną większość stanowią kobiety, które mogą zostać w nieproporcjonalnym stopniu dotknięte negatywnymi skutkami tej sytuacji, jeżeli nie będą zdolne do stawienia czoła konkurencji z zewnątrz;
25. podkreśla fundamentalny charakter prawa do żywności i konieczność poprawy dostępu wszystkich ludzi przez cały czas do ilości żywności, która wystarcza do aktywnego i zdrowego życia;
26. zdecydowanie zaleca zatem, aby na poziomie europejskim i międzynarodowym podjęte zostały wszystkie konieczne kroki celem zapewnienia umiarkowanych cen jako bezpośredniego wyjścia z kryzysu żywnościowego; w dłuższej perspektywie konieczne jest stworzenie odpowiednich regulacji, aby lepiej zaradzić spekulacyjnym działaniom; zaleca ponadto zbadanie uprawnień i kompetencji krajowych i międzynarodowych organów nadzorczych w dziedzinie produktów żywnościowych celem zagwarantowania stabilnych i bezpiecznych rynków w przyszłości oraz tego, aby spekulacje nie naruszały prawa do żywności;
27. z zadowoleniem przyjmuje fakt ustanowienia specjalnej grupy roboczej Narodów Zjednoczonych, która zajmuje się obecnym kryzysem żywnościowym i jego wpływem na ubóstwo; zachęca przywódców światowych do uczestnictwa w konferencji wysokiego szczebla w sprawie bezpieczeństwa żywnościowego, która odbędzie się w Rzymie w dniach 3-5 czerwca 2008 r.;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

28. wspiera kraje rozwijające się w ich dążeniach do zabezpieczenia dostępu lokalnej ludności do żywności; wyraża przekonanie, że należy umocnić realną przestrzeń polityczną, tak aby rozwój tego sektora mógł być wspierany przez krajowe przepisy i środki, a także aby wspierać kobiety, na których spoczywa główna odpowiedzialność w zakresie żywienia rodzin i lokalnej ludności;
29. przyznaje, że zwiększone ceny produktów rolno-spożywczych oraz produktów podstawowych mogą mieć niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe oraz faktyczny dostęp do żywności w krajach rozwijających się oraz zagrożenie głodem, niedożywieniem lub zamieszkami na tle żywności wśród najbardziej potrzebujących ludzi w krajach rozwijających się; domaga się zwiększenia w trybie pilnym pomocy humanitarnej celem zaradzenia kryzysowi żywieniowemu stanowiącego zagrożenie życia dla 100 mln ludzi;
30. wzywa Radę i Komisję do zagwarantowania, że wielostronne i dwustronne regionalne umowy handlowe podpisywane przez Unię Europejską są zgodne z celem zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję do przyjęcia niezbędnych środków legislacyjnych w celu zapewnienia włączenia swoich ocen trwałego wpływu handlu do rozwoju polityki handlowej Unii Europejskiej, zwłaszcza z punktu widzenia klimatu, kwestii płci i trwałego rozwoju;
31. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedziane przez Komisję przedstawienie w 2008 r. komunikatu mającego na celu poprawienie warunków trwałego dostępu do minerałów i surowców wtórnych na poziomie unijnym i międzynarodowym;
32. zauważa nasilenie krytycznego nastawienia do gospodarczego i ekologicznego pożytku płynącego z produkcji agropaliw; wzywa Komisję do stymulowania badań i innowacji w dziedzinie trwałych dostaw surowców poprzez wydajne wydobywanie i rozwijanie zasobów, wykorzystywanie materiałów oraz odzysk;
33. jest zdania, że wydobywanie, magazynowanie oraz produkcja surowców oraz produktów podstawowych powinny odbywać się zgodnie z zasadą trwałości, która jest zgodna z naturalnymi procesami zachodzącymi w ekosystemach, a nie zmienia ich;
34. wzywa Komisję do zintensyfikowania swoich wysiłków zmierzających do osiągnięcia międzynarodowego porozumienia w sprawie zasobów będących źródłem konfliktów, którego podstawowym celem będzie wprowadzenie zakazu handlu zasobami zasilającymi konflikty zbrojne lub pochodzącymi z konfliktów zbrojnych; tymczasem nalega na opracowanie rozporządzenia wprowadzającego zakaz handlu i wprowadzania do obrotu zasobów będących źródłem konfliktów w Unii Europejskiej i wzywa wszystkie państwa zaangażowane w handel diamentami do przystąpienia do systemu certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym; wzywa do promowania przejrzystości poprzez inicjatywę na rzecz przejrzystości w przemyśle wydobywczym (EITI) oraz inne inicjatywy;
35. ponawia swoje kierowane do Rady i Komisji wezwanie do promowania uczciwego handlu i innych niezależnie kontrolowanych inicjatyw handlowych przyczyniających się do podnoszenia standardów społecznych i środowiskowych we wspieraniu drobnych i zepchniętych na margines producentów w krajach rozwijających się; zachęca władze publiczne w Unii Europejskiej do włączenia kryterium uczciwego handlu i trwałości do swojej polityki w zakresie zamówień publicznych i polityki zakupów;
36. wyraża zaniepokojenie w związku z faktem, że rosnąca część zasobów na Ziemi jest wykorzystywana do celów hodowli zwierząt gospodarskich; przypomina powyższy raport FAO „Livestock’s Long Shadow” z listopada 2006 r., w którym szacuje się, że z przemysłu mięsnego i hodowli zwierząt gospodarskich pochodzi 18 % ogółu emisji gazów cieplarnianych w skali światowej oraz że przyczyniają się one także do przyspieszenia wylesiania w krajach rozwijających się; wzywa Komisję do podjęcia niezbędnych działań w tym sektorze, a także do ustanowienia mechanizmów, które zachęcałyby do unikania wylesiania w ramach międzynarodowych negocjacji związanych z klimatem;
37. jest zdania, że inicjatywa EITI zmierzająca do wzmocnienia zarządzania poprzez zwiększenie przejrzystości oraz odpowiedzialności w sektorze wydobywczym powinna być wdrożona na całym świecie w celu zapewnienia krajom rozwijającym się większych możliwości otrzymania odpowiedniej wartości za ich zasoby naturalne;
38. podkreśla, że wysokie ceny ropy zwiększają potrzebę szybkiego określenia innego podejścia w polityce energetycznej zmierzającego do poprawienia efektywności energetycznej oraz bardziej powszechnego wykorzystania innych źródeł energii, w tym energii odnawialnej;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

39. zdaje sobie sprawę z tego, że skutki zmian klimatu będą najdotkliwiej odczuwalne przez społeczności, które już teraz muszą stawić czoła znacznym problemom społecznym i gospodarczym; przyjmuje, że szczególnie narażoną grupą są zwłaszcza kobiety; zachęca do podejmowania wysiłków na szczeblu lokalnym poprzez odpowiednie finansowe i techniczne wsparcie międzynarodowe;

40. jest zaniepokojony faktem, że Chiny nie pozwalają zagranicznym firmom na posiadanie udziałów większościowych w takich sektorach jak sektor stalowy i wprowadziły różne mechanizmy ograniczające eksport surowców metalowych lub udzielają rządowego wsparcia zakupom tych surowców ze źródła zewnętrznego; uznaje, że takie praktyki stwarzają poważne trudności przemysłowi UE i jego interesom w zakresie przestrzegania celów związanych ze zmianami klimatycznymi oraz eksportu energooszczędnych, odnawialnych i wydajnych pod względem zasobów technologii, i że należy się tym zająć używając wszelkich dostępnych instrumentów, w tym politycznego i finansowego ułatwienia transferu technologii;

41. zauważa, że nowa polityka handlowa niektórych krajów wschodzących, przede wszystkim Chin, poszukujących surowców na całym świecie, szczególnie w Afryce, ma zasadniczy, negatywny wpływ na światowe bezpieczeństwo dostępu do produktów podstawowych; podkreśla potrzebę przewycięzenia obecnego podejścia opartego na indywidualnych stosunkach pomiędzy państwami oraz lekceważenie odwołań do kwestii praw człowieka, korporacyjnej odpowiedzialności społecznej oraz norm w zakresie ochrony środowiska i norm społecznych na korzyść wielostronnego podejścia opartego na kryteriach wystarczalności i zrównoważonego wykorzystania zasobów;

42. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji zmierzającą do dalszego wykorzystywania wszystkich istniejących instrumentów do rozwiązywania problemów w zakresie praktyk handlowych naruszających międzynarodowe umowy handlowe, zgodnie z oświadczeniem zawartym we wspomnianym wyżej komunikacie Komisji w sprawie konkurencyjności przemysłu metalurgicznego;

*
* *

43. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz właściwym organizacjom międzynarodowym takim jak Konferencja Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju, WTO, Bank Światowy, Wspólny Fundusz Surowcowy oraz FAO.

Strategia w sprawie regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość

P6_TA(2008)0210

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie strategii w sprawie regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość (2008/2010(INI))

(2009/C 279 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 września 2007 r. zatytułowany „Strategia w sprawie regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość” (COM(2007)0507) oraz komunikaty z dnia 12 maja 2004 r. (COM(2004)0343) i z 23 sierpnia 2004 r. (COM(2004)0543) zatytułowane „Wzmocnienie partnerstwa z najbardziej oddalonymi regionami”,
- uwzględniając art. 299 ust. 2 Traktatu WE, który po wejściu w życie traktatu lizbońskiego zostanie zastąpiony artykułami 349 i 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczącymi specyfiki regionów peryferyjnych, oraz art. 107 ust. 3 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając ust. 60 konkluzji prezydencji Rady Europejskiej zebranej w Brukseli w dniu 14 grudnia 2007 r.,